

Sygn. akt VIII *Pa* 45/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Andrzejewska (spr.)
Sędziowie:	Patrycja Bogacińska-Piątek (del.) Magdalena Kimel
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2019r. w Gliwicach

sprawy z powództwa S. C.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o świadczenie rekompensacyjne

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 16 listopada 2018 r. **sygn. akt** IV P 507/18

oddala apelację.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek (-) sędzia Małgorzata Andrzejewska (-) sędzia (del.) Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII Pa 45/19

UZASADNIENIE

S. C. wniosła pozew przeciwko Spółce (...) S.A.

w B. domagając się zasądzenia kwoty 10.000zł tytułem rekompensaty za utratę prawa do bezpłatnego węgla.

Uzasadniając swoje żądanie podała, że pozwana błędnie uznała, iż jej mąż J. C. (1) zmarł w trakcie trwania stosunku pracy. J. C. (1) zmarł 8 grudnia 2010r. będąc już na emeryturze, a ona nabyła po nim prawo do renty rodzinnej wraz z deputatem węglowym.

Pozwana Spółka (...) S.A. w B. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa podnosząc, że powódka nie wykazała, aby jej mąż był pracownikiem przedsiębiorstwa górniczego w rozumieniu ustawy i był uprawniony do

bezpłatnego węgla. Brak wniosków o bezpłatny węgiel powoduje, że nie można powódki uznać za osobę uprawnioną do rekompensaty.

Wyrokiem z dnia 16 listopada 2018r. Sąd Rejonowy w Zabrzu zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10.000zł jako rekompensatę za utratę prawa do bezpłatnego węgla.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że mąż powódki J. C. (1) pracował w KWK (...). Stosunek pracy uległ rozwiązaniu na mocy porozumienia stron na skutek przejścia na emeryturę. Jego śmierć miała miejsce w dniu 8 grudnia 2010r. już na emeryturze. Powódka pobiera po zmarłym mężu rentę rodzinną.

W rozważaniach prawnych Sąd Rejonowy powołał przepisy ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U z 2017r., poz.1971) - art. 2 pkt 1.

Sąd uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Stwierdzone zostało, iż powódka wbrew stanowisku pozwanej wykazała poprzez przedstawienie świadectwa pracy, że śmierć jej męża J. C. (1) nastąpiła w okresie, kiedy był on już na emeryturze górniczej. Stosunek pracy ustał więc na skutek przejścia na emeryturę, a nie w wyniku śmierci w trakcie trwania stosunku pracy. Dodatkowo powódka ma ustalone prawo do renty rodzinnej po mężu, którą obecnie pobiera. Oznacza to, że powódka spełniała wszystkie przesłanki do przyznania jej rekompensaty pieniężnej z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla.

Podkreślono, że w decyzji odmownej strona pozwana wskazała jako jedyną przyczynę odmowy wypłaty rekompensaty fakt śmierci męża powódki w trakcie trwania stosunku pracy. Stąd też Sąd uznał, iż ciężar dowodu spoczął na stronie pozwanej w zakresie takiej okoliczności, jak pobieranie deputatu węglowego. Treść zaskarżonej decyzji zdeterminowała zakres sporu, a ten w zasadzie sprowadzał się do ustalenia, czy śmierć męża powódki miała miejsce w trakcie trwania stosunku pracy

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.Dz.U. z 2018r., poz. 300 ze zm.).

Apelację od powyższego wyroku złożyła strona pozwana zarzucając:

- naruszenie przepisów postępowania, a to art. 233 k.p.c., poprzez brak wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz dokonanie dowolnej, zamiast swobodnej oceny dowodów;
- naruszenie prawa materialnego, a to art. 2 pkt 1 oraz art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla, poprzez uznanie powódki za osobę uprawnioną do rekompensaty w rozumieniu tego przepisu w sytuacji, w której powódka nie przedłożyła wraz z wnioskiem o rekompensatę dokumentów potwierdzających uprawnienie dożądanego świadczenia;
- naruszenie prawa materialnego, a to art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla, poprzez uznanie powódki za osobę uprawnioną do rekompensaty w rozumieniu tego przepisu w sytuacji, w której powódka nie udowodniła spełnienia przez nią przesłanki posiadania prawa do deputatu węglowego z przedsiębiorstwa górniczego w rozumieniu ustawy w trakcie pobierania emerytury, a więc nie wykazała, że jest osobą uprawnioną w rozumieniu powołanego przepisu.

Wskazując na powyższe zarzuty, apelująca złożyła wniosek o:

1. Zmianę zaskarżonego wyroku w poprzez:

1) oddalenie powództwa w całości;

2) zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania, a w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego według norm przepisanych.

2. Zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej obowiązku zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, a w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie albowiem jej zarzuty są nieuzasadnione.

Zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy i znajduje oparcie zarówno w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, jak i obowiązujących przepisach prawa.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe, dokonał analizy zebranych dowodów, nie naruszając zasady ich swobodnej oceny i w oparciu o zasadnie ustalony stan faktyczny sprawy, prawidłowo zastosował konkretnie przywołane przepisy prawa materialnego. Sąd Okręgowy w pełni aprobuje ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i przyjmuje je jako własne. Podziela również wywoły prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie znajdując żadnych podstaw do jego zmiany bądź uchylecia.

Podkreślenie jeszcze raz wymaga, że dokonana przez Sąd pierwszej instancji swobodna ocena dowodów nie narusza reguł zawartych w art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu wyroku wyjaśnił w oparciu o jakie dowody dokonał ustaleń faktycznych w sprawie.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że mąż powódki J. C. (1) był zatrudniony w KWK (...) w okresie do dnia 11 lutego 1987r. i jego stosunek pracy uległ rozwiązaniu w związku z przejściem na emeryturę. J. C. (2) zmarł w dniu 8 grudnia 2010r. S. C. pobiera rentę rodzinną po zmarłym mężu. Jak wynika z informacji podanej przez (...) S.A., w przedstawionych przez powódkę dokumentach, powódka pobierała deputat węglowy do 2014r.

W tej sytuacji powódka spełnia przesłanki przyznania świadczenia rekompensacyjnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla określone w art. 2 ust. 1b ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U z 2017r., poz.1971). Jest ona bowiem wdową mającą ustalone prawo do renty rodzinnej po emerycie uprawnionym w trakcie pobierania emerytury do bezpłatnego węgla. Powódka, w trakcie pobierania renty rodzinnej, otrzymywała deputat węglowy do 2014r.

Wskazać należy ponadto, że zgodnie z treścią art. 2 pkt 1a ustawy emeryt pobierający świadczenie (emeryturę) musiał być jedynie uprawniony do bezpłatnego węgla – przepis ten nie wymaga natomiast aby deputat faktycznie został przez niego pobrany. Podobnie stanowi art. 2 ust. 1b ustawy – osobą uprawnioną jest wdowa mająca ustalone prawo do renty rodzinnej i nie jest przy tym wymagane aby pobierała ona faktycznie deputat węglowy.

Podkreślenia tutaj wymaga, że na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla strona pozwana, jeżeli w jej ocenie wnioski powódki o wypłatę rekompensaty nie zawierał danych lub nie dołączyła do niego dokumentów - powinna wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku lub dostarczenia dokumentów pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania, tymczasem wniosek został rozpoznany odmownie.

Mając powyższe na uwadze Sąd drugiej instancji, na mocy art. 385 k.p.c., oddalił apelację strony pozwanej jako nieuzasadnioną.

(-) Sędzia Patrycja Bogacińska-Piatek (-) Sędzia Małgorzata Andrzejewska (-) Sędzia del. Magdalena Kimel